

God's Three Tears—Miltos Sachtoúris

ΤΡΙΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

I

Σ' αυτό τό σπίτι βγάζουν τά παράθυρα
σπάζουν τίς πόρτες σέ χίλια κομμάτια
άπό τίς πόρτες τρεῖς άντρες μπήκανε χαρούμενοι
πέντε γυναῖκες βγήκαν δακρυσμένες
άπ' τά παράθυρα πετοῦν πολύχρωμα πουλιά
μιλοῦνε – φίλοι μου – μιλοῦνε σάν άνθρώποι
κι ἔπειτα ἤσυχα-ἤσυχα πεθαίνουν
τότε τά κάδρα γίνονται αὐτά πουλιά
καί μία-μία ἀνοίγουν τά φτερά
οἱ σκυθρωπές μορφές
ένός χαμένου κόσμου

II

Αὐτό τό βουνό τόσο κοντά μου
ἀπλώνω τό χέρι ξεριζώνω
τά δέντρα καί τούς θάμνους του
τούς στύλους τούς ἠλεκτρικούς
αὐτά τά πονεμένα δόντια
μιάς ἀπελπιστικά μοναχικῆς ζωῆς

Πάνω του τρέχουν πρόβατα πονηρά
εἶναι ποτέ τους πονηρά τά πρόβατα;
μά αὐτά δωπέρα πόνεσαν πολύ
κι ἔχουν ἀπάνθρωπα βελάσματα

Οἱ άνθρώποι ἐδῶ γενῆκαν ἓνα μέ τήν πέτρα
χτυποῦν τήν πέτρα καί σκίζουνε τά σπλάχνα τους
ἀποροῦν κι οὔτε πού ξέρουνε νά κλάψουν

Σήμερα
κοιτάξετε καλά αυτό τό βουνό
κοιτάξετε καλά αυτό τό δάκρυ του θεού
γιατί αύριο θά στεγνώσει

Αύριο δέ θά βλέπετε πιά τίποτα

III

Μπρός μου ψηλά σ' αυτό τό βουνό
ένας λευκός άνθρωπος κόβει μαργαρίτες
σωριάζει πέτρες μέσα σ' αυτό τό σάκο του θεού
κάπου-κάπου γυρίζει και μέ κοιτάζει λυπημένος
μου ρίχνει ένα λουλούδι ξακολουθει τό δρόμο του

Στό στήθος μου φυτρώσαν κοπάδια μαργαρίτες
αυτός ό άνθρωπος είμαι έγώ